

Adskillelse mellem Tjenestemænd i større Byer og dem i det øvrige Land. 2) Indtægtsgrænsen, indenfor hvilken Hjælpen skal ydes, nedsættes til 2,150 Kr. 3) Dyrtidshjælpen til den paagældende Tjenestemand selv bortfalder for den ugifte med større Aarsindtægt end 1,350 Kr. og nedsættes for den gifte til 50 eller 25 Kr. for dem, der har over 1,350 Kr. og indtil 1,750 Kr., og bortfalder helt for den gifte, der har mere (for alle Klasser tillige 25 Kr. for hvert Barn). 4) For de lavest lønnede forhøjes Maximum til 16, henholdsvis 13 pCt., medens Maksimum gøres lavere for dem, hvis Indtægt nærmer sig Indtægtsgrænsen. 5) Ved Afgørelsen af, hvorvidt en Tjenestemand efter sin Aarsindtægts Størrelse har Krav paa Dyrtidshjælp, tages et vist Hensyn til hans Biindtægter og andre Indtægter. — Efter hvad Finansministeren udtalte ved 2. Behandling — og ligeledes i Landstinget — vilde han gaa ud fra, at Udgiften efter Udvalgets Forslag vilde blive $1\frac{1}{4}$ Mill. mindre end efter Regeringens.

Ved 2. Behandling i Folketinget foreslog Abrahamsen, der som Medlem af Udvalget deltog i dettes Forslag til Ændringer, at Sagens Behandling standses og Sagen vises tilbage til Udvalget under Henviisning bl. a. til, at det af Resolutioner, der var vedtagne af Statsfunktionærer, fremgik, at Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer ikke vilde vække Tilfredshed hos de paagældende. Efterat Ordføreren havde bemærket, at han ganske vist ikke troede, at der i Udvalget kunde samles Flertal om Forbedring af Lovforslaget i den Retning, Statsfunktionærerne har ønsket, men at der jo ikke kunde være noget til Hinder for, at man mellem 2. og 3. Behandling overvejede Sagen i Udvalget, saa at man ved at følge Abrahamsens Forslag om Sagens Standsnng ikke vilde opnaa andet end en Forhaling, tog Abrahamsen sit Forslag tilbage. Ved 3. Behandling fremkom ikke noget Ændringsforslag, og Abrahamsen anbefalede nu Lovforslaget til Vedtagelse, medens Fraenkel erklærede, at han vilde stemme imod Lovforslaget. Dette vedtoges med 78 St. mod 2.

Et Mindretal indenfor *Landstingets* Udvalg (Døcker, Oluf Jensen, Piper, Poul Rasmusen, Richelieu, Rottbøll og Stilling) stillede en Række Ændringsforslag, hvormed man „har søgt at komme de Tjenestemænd til Hjælp, som efter dets (Mindretallets) Mening er mest brøstholdne ved det nu foreliggende Forslag“. „Mindretallet“ — hedder det videre i Betænkningen — „ønsker i høj Grad, at der skal handles varligt med Stafens Midler i disse vanskelige Tider, men skønner ikke, at de foreslaaede Ændringer, der medfører en langt mindre Udgift end Finansministerens Forslag, kan virke afskrækkende, da Ændringerne samtidig vil forbedre Loven baade i formel og reel Henseende. For at indskrænke Udgiften saa meget som